

Sutinen

ITÄ-HELSINGIN TAIDeseura

Helsinki

Sutinen

JULKAISIJA ITÄ-HELSINGIN TAIDeseURA RY.

ISSN-L 0780-9190 • ISSN 0780-9190 (painettu) • ISSN 2242-3028 (verkko)

Kannen kuva: Anna-Liisa Martin

Lehden tekijät: Leena Heikkilä, Maila Niskanen-Kopio,
Riitta Astikainen, Kirsti Pesari

Painatus: Tuokinprint Oy Helsinki

SISÄLTÖ

Kirstin kynästä	3
Annanollin Klinikalla	4
Muotokuvamaalauksen lyhytkurssi	7
Sekatekniikan lyhytkurssi	10
Vuotalon Kevät -tapahtuma	12
Vuosaaren kesäkurssi	14
Fantastico-näyttely	16
Tekijänoikeudet ja some	20
Alkupamaus	21
Vuosinäyttely	22
Akvarellimonotypian lyhytkurssi	30
Taideseuran ulkopuoliset näyttelyt	32
Kevään 2019 kurssit	33
Ajankohtaista: Jäsenmaksut ja -kortit	34
Itä-Helsingin taideseuran hallitus	35

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

MYSTIIKKAA

Kuva: Gero Myllyus

On aika katsoa taideseuran toimintaa ja pohtia, mitä tuleva vuosi tuo tullessaan. Vuosinäyttelyn toteutuminen toi hyvän mielen. Kokonaisuus oli onnistunut, värikäs ja monipuolinen. Osallistujien määrä oli suurempi kuin koskaan ennen. Näyttelyn nimi Mystiikkaa sai luovuuden liikkeelle ja se kirvoitti käyttämään mielikuvitusta ja omaa otetta taiteilijana. Yleisön palaute oli myönteistä. Syntyi tunne, että seurana olemme onnistuneet tekemään yhdessä sellaista, jolla on merkitystä sekä meille että ympäristöllemme. Kaupungin logo näyttelykutsussa ja tapahtumissa omamme rinnalla kertoo hyvästä kumppanuudesta.

Luomisprosessin aikana ei aina tiedä, mihin työ vie tekijäänsä. Lopputulos voi yllättää. Kuva kertoo enemmän kuin sata sanaa, sanotaan. Katsojalle valmis työ viestii taiteilijan pyrkimyksistä ja avaa uusia maailmoja. Kun puhutaan mystiikasta ja taiteesta yhdessä, taiteen olemus ei alistu helposti aatteellisten agendojen alle eikä myöskään taidepoliittisten debattien altavastajaksi tai käsikassaraksi. Sen sijaan fokus kääntyy julistamisesta luovuuden lähteisiin: hiljaisiin viesteihin ja signaaleihin, mieluummin yksilön kokeemukseen kuin joukkojen. Kuinka miellyttävää onkaan kuunnella hiljaisuutta,

liikkua luonnossa, ihailla rannan auriongonlaskua, ja antaa sen kaiken ruokkia omaa sisintä. Taide on mielen ravintoa.

Leirit ja maalausmatkat kokoavat vuodesta toiseen virkistymään ja oppimaan uutta. Hienoja kokemuksia saa lähellä Vuosaaren Kallahdessa maalatesa samoin kuin kauempana kotimaan kursseilla ja ulkomaillakin, joko yksin tai yhdessä. Pajat ja lukukauden mittaiset viikkokurssit rakentavat taideseuran toiminnalle hyvän rungon. Vertaismaalareitten ja opettajan palaute avaavat silmiä ja keskustelu ohjaa eteenpäin. Taidot kasvavat.

Kurkistus tulevaan vihjaa kiinnostavasta ensi vuodesta. Kun neljäskymmenes toimintakausi käynnistyy, pidämme kiinni vakiintuneista hyvistä käytänteistä. Siihen kuuluvat myös näyttelyt ja tiedottaminen. Ensi vuotta juhlistaa näyttelytoiminta. Kaapelin juhlanäyttely maaliskuussa on päätapahtumamme. Kesän sadosta on tarkoitus rakentaa syksyn vuosinäyttely. Siinä sivussa haluamme kehittää toimintaa edelleen kiinnostavammaksi ja näkyvämmäksi. Hienoa, että olet mukana osana aktiivista joukkoamme. Tule mukaan vaikuttamaan! Taiteiluun sisältyy aina ripaus mystiikkaa.

Kirsti Pesari

Tero Annanollin KLINIKALLA

*Nimensä mukaisiksi tarkoitetut "Täh-
täimenä työ näyttelyyn" -ohjauksillat
lyhennettiin ilmeisen hoitotarpeen
vuoksi yksinkertaisesti KLINIKOIKSI.
Klinikat kokoontuivat 9.2. ja 9.3.*

Taiteilija Tero Annanollin kanssa ide-
oidulla 'klinikalla' arvioitiin jäsenten
tarjolle tuomia töitä näyttelymielessä,
mutta muitakin huomioita tehtiin. En-
nen henkilökohtaista katselmusta hän
piti tiiviin esitelmän siitä, mistä työn
tekemisen säännöt hänen mielestään
muodostuivat. Säännöistä **ensimmäi-
nen** oli luonnostelu aiheesta. Hän eh-
dotti tekemään tulitikkuaakin kokoisia
valööri- ja horisonttitutkielmia, joilla
yritetään selvittää mm. aiheen tunnel-
maa tai missä kohti työtä on horisont-
tiraja tai onko sitä ollenkaan. **Toisena**,
hänelle itselleen hyvin tärkeänä, oli
pohjan koko ja muoto. Silmämme ovat
tottuneet tiettyihin standardikokoihin,
joiden tarkoituksellinen rikkominen
tuo töihin erilaisen tunnelman. Se myös
havahduttaa katsojaa. Näiden jälkeen
kolmannessa vaiheessa lähdetään
maalamaan nopeasti kevyillä sävyillä
koko työtä. Palapelimäinen, elementte-
jä lisäävä maalauksen rakentaminen
voi johtaa absurdiin tulokseen. Esi-
merkkinä tällaisesta hän kuvaili maala-
usta, jossa aluksi on tietty maisema, ja
siihen aletaan lisäämään metsää, tun-
tureita ym. ilman, että ne on huomioitu

alkuperäisessä luonnoksessa. Tällöin
etuala/keskiala/taka-ala -rakenne hel-
posti sirpaloituu epäloogisesti, eivätkä
maiseman osat ole luontevassa suh-
teessa toisiinsa. Sekavasta maisemas-
ta Tero Annanolli neuvoi noukkimaan
hyviä aihioita ja jatkamaan ne sarja-
maisesti uusiksi töiksi. **Neljänneksi** Tero
kehotti tutkimaan työn pääväriä New-
tonin väriympyrää avuksi käyttäen. Vai-
kutelman kirkastetaan ja puhdistetaan
maalamalla vastaväreillä omia alueita
työhön, samalla pitäen mielessä, että
lämpimät sävyt tuovat lähelle ja kylmät
etäännyttävät. **Viidenneksi** tutkitaan,
onko teos valmis. Jossain vaiheessa on
hyväksyttävä, ettei työtä enää voi tai
ole tarpeen jatkaa, se on valmis. Mut-
ta jos työ ei tunnukaan valmiilta - jos
esim. värit ovat menneet täysin tuk-
koon - voi myös soveltaa samaa sarjaksi
jatkamista. Teoksesta voi löytyä useita
onnistuneita kohtia, jotka maalarinte-
pillä rajataan omiksi osikseen ja ote-
taan ne uusiksi maalauspohja-aihioiksi.

Esitelmän jälkeen käytiin keskus-
telu, miten ohjeiden soveltaminen
sopii omaan työskentelyyn. Henkilö-
kohtaisissa teosten arvioinneissa Tero
Annanolli näytti, miten mm. sommit-
telujen uudenlaiset rajaukset pohjaa
leikkaamalla tai kirkastavien vastavä-
rien käyttö vaikuttaisivat lopputulok-
seen. Hän on huomattavasti rohkeam-
pi paloitlemaan maalauksiaan uusik-
si silmän niin vaatiessa kuin me >

valmiiden pohjiemme kanssa. Klinikon eväinä jatkoon olikin 'Kill your darlings' -periaatteen rohkeampi käyttö yhdessä kannustavien neuvojen kanssa.

Taiteilija Tero Annanollin kanssa ideoidulla toisella 'klinikalla' jatkettiin töiden tarkastelua näyttelyä ajatellen. Myös tällä kertaa löytyi hyviä esimerkkejä, miten teosta rajaamalla huoma-

taan sen osa-alueiden erovan toisistaan. Kun teoksen erityyppiset alueet oli maalarinteipin avulla ensin havainnollistettu, löytyi Terolta käytännöllisiä neuvoja, miten nämä alueet saataisiin yhteneväisiksi.

Teksti ja kuvat: Maila Niskanen-Kopio

MUOTOKUVAMAALARIKSI ei opi nopeasti

Muotokuvamaalariksi ei opita yhden viikonlopun aikana. Tämä tuli selväksi viikonloppukurssilla Sasekalla 17.-18.3.2018. Opettaja Pertti Summan sanoi: Muotokuvamaalarin tulisi harjoitella neljä tuntia jokaisena päivänä seitsemän vuoden ajan, jotta hän olisi tarpeeksi harjaantunut. Nyt oli kuitenkin käytettävissä vain viikonloppu.

Malli Hanna Ollikainen oli paikalla koko ajan, mutta lauantaina aloitettiin lyijykynällä ja kipsipäällä. "Sitä tarkastelemalla oppi miten pään muoto ja varjot ohjaavat huomioimaan myös kasvoja", kertoo Helga Tollander.

"Työ sujui loogisesti. Lauantaina haimme luonnosten kautta valööri-eroja ja mietimme myös tulevan työn väritystä. Sunnuntaina teimme varsinaisen työn. Näköisyyden saaminen oli vaikeaa, vaikka siihen ei keskitytty. Muotokuvamaalaus kun on paljon muutakin", tuumii Sari Tallqvist.

Loppukritiikkiä varten Pertti kuvasi kaikki työt. Mustavalkoisen versioiden tutkiminen oli antoisaa sikäli, että näin valon ja varjon suhteet tulevat paremmin esiin kuin värillisinä.

"Opin paljon kurssilla. Opettajan kannustava apu oli tarpeellista ja tuntui hyvältä", sanoo Marita Kannala. Ja toivoo jatkokurssia.

Vaikka aihe oli vaikea, Riina Laine piti kurssista ja erityisesti Pertin tavasta kunnioittaa jokaisen omaa tyyliä.

*Teksti: Riitta Astikainen
Kuvat: Helga Tollander*

Malli Hanna Ollikainen ja kipsipää.

Lisää kuvia seuraavalla aukeamalla

Eeva Korjulan maalaus

Sari Tallqvist

Helgan työ mustavalkoisena

Pertti Summa kuvasi kaikkien työt

Lauantai aloitettiin lyijykynällä

Anja Kultalahti

Sekatekniikkaa värillä ja kynällä

Taiteilija ja kuvittaja Olga Veselovskaya piti huhtikuussa viikonloppukurssin sekatekniikan käytöstä. Kurssin aikana työskentelimme akvarellivärein ja piirtäen asetelmaa mallista sekä maisemaa valokuvien pohjalta.

Maalauskerhojen alussa oli opettajan vetämä demo asetelmasta ja maisemasta selityksineen ja sen jälkeen oli ohjattua työskentelyä. Kävimme aluksi läpi työn kompositiota ja sommittelua. Olga Veselovskaya havainnoi, kuinka akvarellimaalauksen tueksi voi kevyesti luonnostella aiheen. Luonnoksen avulla saa esiin tutkittavan kohteen olennaiset piirteet esiin ja samalla nopeuttaa itse tekemistä, kun on jo tutkinut aihetta. Siksi kannattaa myös tehdä värillinen luonnos valmiista työstä. Näin menetellen voi keskittyä itse maalaamiseen ja sen tekniikkaan, min-

kurssin tuotoksia

kä jälkeen on helppo edetä valmiiseen työhön.

Tutkimme sekatekniikan etuja ja käytimme hyväksi näitä keinoja maalauksissamme. Valkoisen vahaliidun avulla saa huippuvalot esiin hyvin. Liitua käytetään ennen vesiväriä. Tämä näkyi valmiissa töissä hyvin esimerkiksi kevättalvisen maiseman lumessa tai kukkien vaaleudessa. Korostuksiin käytimme mustaa Derwent Inktense – kynää.

Paperiksi Olga suositteli akvarellipaperia, minimipaksuudeltaan 300g/m2, (esimerkiksi Canson Montval 36x48 cm kokoa A3), ja tekniikkojen kokeiluun samaa paperia. Siveltimiksi parhaiten käy pyöreä, paksu kärkisivellin.

Kurssin lopuksi saimme arvostavaa ja kannustavaa palautetta ja hyvän mielen tuotoksistamme.

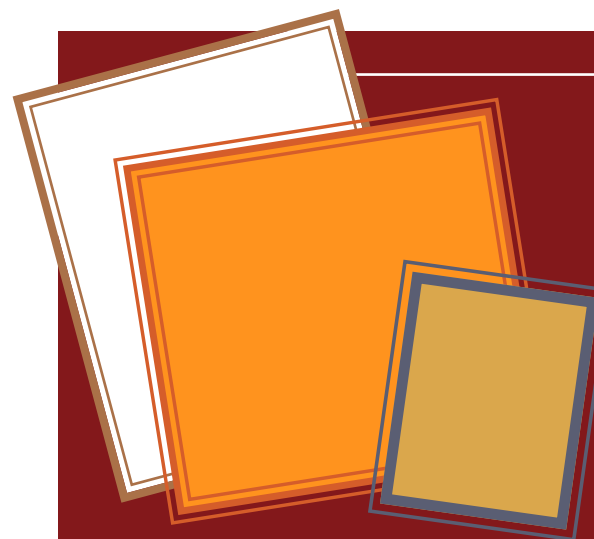
Teksti ja kuvat: Kirsti Pesari

VUOTALON KEVÄT

Vuotalon kevät Pop-up -tapahtuma järjestettiin keskiviikkona 9.5. Itä-Helsingin taideseura osallistui siihen järjestämällä lapsille piirustusta öljypastelleilla. Sää suosi pieniä piirtäjiä, joiden työskentelyn tulokset ripustettiin esille näyttelytelineeseen. Moni tekijä halusi ottaa työn myös mukaansa.

Teksti ja kuvat: Maila Niskanen-Kopio

TAIDEKEHYSTÄMÖ & GALLERIA **ARS LONGA**

Edullista näyttelytilaa taiteilijoille, tule ja tutustu.
Tarkemmat lisätiedot vuokrahinnoista, näyttelyajasta
ja hintoihin sisältyvistä palveluista pohjapiirustuksineen,
löydät osoitteesta: www.arslonga.fi

HUOM! Uudet aukioloaikamme:

TI-PE 11-17
LA-SU 12-15
MA SULJETTU

Linnanherrankuja 4, 00950 Helsinki

Maalarit Kallvikin rannalla

Anneli Qvick ja Tua Mylius helteisellä rannalla

Maalasimme rantoja ja maisemaa helteisissä tunnelmissa heinäkuun ja elokuun vaihteessa. Etelän tuttu valon lämpö ja hehku tuntuivat siirtyneen suomalaiseen maisemaan.

Kokoonnuimme kolmentoista opiskelijan ja opettajan voimin Vuosaareen Sasekalle ja Kallahden rantaan. Ryhmän viritti opettajamme Elina Tammi-ranta-Summan esimerkit tunnettujen taiteilijoiden töistä. Niiden avulla kiinnitimme huomiota moniin maalauksen kannalta olennaisiin seikkoihin kuten pinnan rakenteeseen sekä lähi- ja takalan käsittelyyn. Maisemaa voi kuvata värillisenä tapahtumana mutta esimerkiksi myös valotapahtumana, jolloin maalauksessa korostuu valon ja varjon vaikutelma maisemassa.

Toisena maalauspäivänä tutustuimme opettajan kuvaamiin, osin keskeneräisiin töihimme ja saimme hyviä vinkkejä siitä, mikä niissä toimii ja mihin suuntaan töitä voisi mahdollisesti kehittää. Luonnon elementtejä tutkiessa itse huomasin, kuinka silmä alkoi hakeutua rannan valotapahtumiin. Samalla tuli pohdiskelluksi, näenkö, miten lämmin valo tarvitsee kylmän varjon ja päinvastoin. Millä keinoin parhaiten voisin ilmaista näkemääni ja pelkistää siitä olennaisen informaation? Miten rajaisin?

Akvarellia maalatessa kannattaa pysähtyä tiettyyn ajankohtaan, sillä työskentelyolosuhteet ulkona vaihtuvat päivän kuluessa. Aamun valon suunta on toinen kuin iltapäivän.

Kun työskenteli luonnossa viitenä päivänä peräkkäin, silmät alkoivat avautua havainnoimaan ympäristöä entistä tarkemmin ja mieli rauhoittua tekemiseen. Mieli ja käsi alkoivat toimia yhdessä.

Kurssin edetessä uskalsi lähteä irrottelemaan vapaammin sekä värien että muodon kanssa. Siihen opettaja meitä kannustikin. Työ alkoi viedä tekijäänsä. Kurssin aikana opiskelijoiden tarpeiden mukainen teoria ja käytäntö sekä palaute lomittuivat mielekkäästi toisiinsa. Tunnelma oli intensiivinen ja rento.

Akvarellitekniikkaan tuli kirjatuksi seuraavatkin neuvot: jotta värin saa sytytymään, kannattaa kokeilla värikontrastia ja kerroksellisuutta. Värien rinnastus on hyvä keino värivirritylle. Väriä saa tehostettua vastavärien käytöllä. Esimerkiksi punaisen saa nousemaan, kun on maalannut pohjalle vihreän kerroksen tai oranssi nousee esiin siniseltä pohjalta. Punertava taivas virittää saaren vihreän värin. Etualan ja taka-alan rakentamisessa värit auttavat myös niin, että taaempana olevat kohteet ovat sävyiltään kevyempiä kuin etualalla olevat. Maiseman dynaamisuutta, kuten tuulista päivää, voi kuvata pinnan diagonaalisen rakenteen avulla. Pinnan eri osien huomioarvo vaihtelee. Kannattaa miettiä, mihin kohtaan työtä sijoittaa työn raskaimmat elementit. Jos tummat sävyt ovat samoja edessä ja takana, syntyy ajatuksellinen ristiriita.

Elina löysi meidät ansiokkaasti kahvila Villa Ullaksen ympäristöstä, joskin apuna piti välillä käyttää kännykkääkin. Kurssi päättyi töiden yhteiseen katselmukseen. Viikko täytti hienosti tavoitteensa, mistä opettajalle ja koko ryhmälle kiitos. Yhteisen tekemisen antamin voimin ja innostuksen avulla kelpaa aloittaa syyskausi.

Teksti: Kirsti Pesari • Kuvat: Riitta Astikainen

Cesare Sofanopul on ilveijäomakuva opasteessa

FANTASTICO!

Opastus näyttelyyn 16.8.2018

Itä-Helsingin taideseura teki retken Ateneumiin tutkimaan italialaista maagisen realismin taidetta 1920- ja 1930-luvuilta. Opastin näyttelyn parille kymmenelle seuran jäsenelle ja avecille.

Fantastico!-näyttely tehtiin yhteistyössä italialaisten kuraattorien Gabriella Bellin ja Valerio Terrarolin sekä Ateneumin intendentin Teijamari Jyrkkiön ja 24ORE Culturan kanssa. Professori Terraroli piti oppaille ja muulle henkilökunnalle läpikotaisen näyttely-esittelyn ennen näyttelyn avajaisia, mikä oli suureksi avuksi näyttelyn kor-

kealentoiseen aiheeseen tutustumisessa. Näyttelystä julkaistiin myös kirja, joka käsittelee maagista realismia yleisemmällä tasolla.

Näyttelyn alussa tutustuttiin maagisen realismin lähtökohtiin. Niitä oli professori Terrarolin mukaan neljä: reaktio avantgardeen, Picasson kubismi, Giorgio Morandin taide ja 1400-luvun ihailu. 1900-luvun alussa taidemaailmassa kuohui, mutta kaikki taiteilijat eivät halunneet olla avantgardisteja tai futuristeja. Osa taiteilijoista piti arkisia tilanteita ja maisemia tarpeeksi kiinnostavina aiheina. Niihin saatiin lisä-

potkua kubismista ja dechiricomaistista metafyyysisistä ulottuvuuksista, mikä loi moniin teoksiin unenomaisten, pysähtyneen tunnelman. Yksityiskohdista luotiin kokonaisia maailmoja Morandin tapaan. Suurin merkitys oli kuitenkin 1400-luvun, quattrocenton, ihailulla.

1400-luvun vaikutus näkyi maagisten realistien taiteessa sekä aihevalintoina että sommitteluna. Suosittuja aiheita olivat arkkitehtuuri, sisätilat, äitiys, lapset, asetelmat, alastonkuvat, muotokuvat ja allegoriat. Taiteilijat yhdistivät oman aikansa elementtejä kuten perheenjäseniään, kirjallisuutta tai vaikkapa ilmalaivoja 1400-lukulaiseen sommitteluun, jossa nelikulmiot toimivat mittayksikköinä ja ikkunat avautuivat ihmishahmojen taustalla renessanssityyliin.

Näyttelyssä annettiin erityishuomiota kolmelle taiteilijalle, joita pidetään maagisen realismin tukipylväinä. Nämä taiteilijat olivat Felice Casorati, Antonio Donghi ja Cagnaccio di San Pietro, joista jokainen oli saanut oman salin. Felice Casoratin teoksissa on nähtävissä allegorioita ja neljännen ulottuvuuden pohdintaa matemaattikoisissa Felice Casoratin innoittamana. Antonio Donghi ja Cagnaccio di San Pietro keskittyivät maalauksissaan yksityiskohtiin ja kritisoivat hienovaraisesti vallitsevia poliittisia oloja eli fasistista hallintoa.

Fasismiin liittyi myös Novecentoryhmä, jonka taiteilijoista moni oli ensin maaginen realisti. Ryhmän perusti Margherita Sarfatti, Benito Mussolinin puheenkirjoittaja ja rakastajatar, jonka pyrkimyksenä oli tehdä novecentolaisuudesta fasismien virallinen taide. Sarfatti toi novecentolaista taidetta Suomeen asti. Ryhmän nimi tarkoittaa 900-lukua ja se viittaa 400-lukua tarkoittavaan quattrocentoon, ja ajatuk- sena olikin samaan aikaan kunnioittaa

Aukeaman kuvat: Arto Astikainen

Ubaldo Oppi: Vaimon muotokuva Venetsia taustalla (1921)

Saara ja Felice Casoratin Neidit (1912)

Kuva: Maila Niskanen-Kopio

Cagnaccio di san Pietron Ensimmäinen ansio (1928) kritisoi rappiolle joutunutta Italian yläluokkaa

vanhaa ja olla nykyajassa kiinni. Italialaisessa ajanlaskussa tuhat jätetään pois – italianopettajani mukaan siksi, että ennen tuhatta ei tapahtunut mitään kiinnostavaa.

Näyttelyn viimeisessä salissa oli nähtävillä Triesten koulukunnan taidetta, joka on vähemmän tunnettua Italian ulkopuolella. Mainosmateriaaleissakin näkyneet Cesare Sofianopulon teokset olivat salin värikkäintä antia, ja niissä pohdittiin ihmisen persoonan moniulotteisuutta. Maagisen realismin viestinviejäksi soviteltiin armenialaistaustaista Gregorio Sciltiania, joka tunnetaan erityisesti silmää hämäävistä asetelmistaan. Maaginen realismi jäi

kuitenkin 1900-luvun alkuvuosikymmenten ilmiöksi, joka toisen maailmansodan jälkeen miellettiin osaksi fasismia, minkä vuoksi sitä ei vuosikymmeniin haluttu juurikaan muistella.

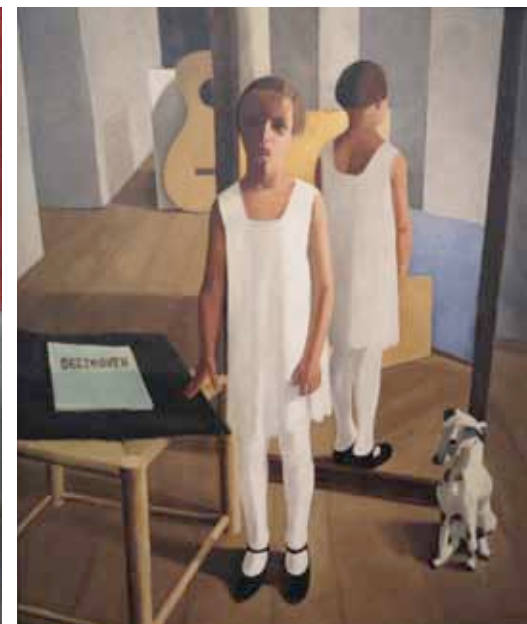
Näyttely oli aiemmin esillä Veronassa ja seuraavaksi se siirtyy Esseniin, vaan ei aivan samanlaisena: Ateneumissa oli italialaisen taiteen lomassa suomalaisia teoksia. Tällaisessa yhteydessä esitettynä vaikutti ilmiselvältä, että suomalaiset taitelijat olivat saaneet vaikutteita Italiasta. Vaikutteet olivat kuitenkin tulleet Ranskan, Ruotsin ja Saksan kautta.

Teksti: Saara Seppälä

Sivun kuvat: Arto Astikainen

Carlo Carrà: Rakentajan poika (1917-1921)

Felice Casorati: Beethoven (1928)

Opas ja yleisö kierroksen alussa Carlo Carrà'n teosten äärellä

Kuvan tekijänoikeudet ja some

Taideteosten tekijänoikeudet ovat nyt ajankohtaistuneet erityisesti somen myötä, ja tämä koskee myös Itä-Helsingin Taideseuran jäseniä. Julkaisemme jäsenten töitä seuran omilla nettisivuilla. Seuralla on sekä suljetut että kaikille avoimet facebook-sivut, joille jäsenet lataavat sekä omia että toistensa töitä. Tavoitteena on myös instagram-tili, jossa julkaistaisiin seuran jäsenten töitä. Tarvitsemme siis tietoa siitä, mikä on sallittua ja mikä ei. Kysymyksiin vastaa Kuvasto ry:n asiakas- ja viestintäpäällikkö **Kati Pelkonen**. Kuvasto on visuaalisen alan taiteilijoiden tekijänoikeusyhdistys.

Saanko julkaista oman teokseni kuvan Facebookissa tai Instagramissa? Kenen ovat silloin tekijänoikeudet?

"Taiteilija voi julkaista kuvia omista teoksistaan Facebookissa ja Instagramissa. Tekijänoikeus säilyy aina taiteilijalla itsellään, mutta kyseisten palveluiden käyttöehdot on laadittu sellaisiksi, että palvelut saavat hyvin laajat käyttöoikeudet kuviin. Jokainen Facebookin/Instagramin käyttäjä joutuu hyväksymään käyttöehdot avatessaan tilin ja tulee näin antaneeksi ko. palveluille käyttöoikeuden kaikkeen sisältöön, mitä käyttäjä Facebookiin/Instagramiin lataa."

Saanko julkaista facebookissa tai instagramissa kuvan toisen tekemästä teoksesta? Millä ehdoilla?

"Teoksen saa kuvata yksityistä käyttöä varten, mutta julkaiseminen sosiaalisessa mediassa ei yleensä ole yksityistä käyttöä. Toisen teoksen voi kuitenkin julkaista, jos tekijänoikeus on jo rauennut, eli tekijän kuolemasta on kulunut jo yli 70 vuotta, tai jos tekijä on antanut julkaisemiseen

luvan. Taiteilijan nimi tulee aina ilmoittaa teoksen yhteydessä; se on taiteilijan moraalinen oikeus."

Saanko julkaista näyttelyissä otettuja kuvia toisten teoksista? Entä jos kyseessä on pienen taideseuran julkinen näyttely jossa on omien jäsenten teoksia?

"Lähtökohtaisesti myös näyttelyssä esillä olevien teosten julkaisemiseen tulee olla taiteilijan lupa (johtuen mm. Facebookin/Instagramin käyttöehdoista). Taideseuran kannattaa esim. näyttelynjärjestäjänä sopia julkaisemisesta jäsenten kanssa ennen näyttelyä, antavatko jäsenet luvan teostensa julkaisemiseen somessa, ja informoida näyttelyn kävijöitä sen mukaan (esim. saa kuvata ja jakaa somessa -opasteilla)".

Ovatko seuran avoimet nettisivut www.itahelsingitaideseura.fi sosiaalisen median kaltainen julkinen foorumi vai ei?

"Seuran avoimet verkkosivut ovat julkiset. Verkkosivuilla julkaistut taideteokset ovat julkisesti yleisön saatavilla."

Entä jäsenlehti Sutinen, joka jaetaan noin 140 jäsenelle ja noin 20:lle sidosryhmien jäsenelle? Lehti on myös luettavissa seuran nettisivuilla.

"Suosittelen pyytämään luvan kuvien julkaisemiseen taiteilijoilta. Teosten tekijöiden nimet tulee myös mainita teosten yhteydessä. Tekijänoikeuslain mukaan esimerkiksi näyttelykriitiikin yhteydessä on sallittua julkaista kuva, ilman korvausta, näyttelyssä esillä olevasta teoksesta. Samoin jos kyseessä on kuva teoksesta, joka on pysyvästi esillä tilassa ja joka on kuvassa ns. toisarvoisessa asemassa (fokus kuvassa on esimerkiksi henkilöissä), saa tällaista kuvaa käyttää vapaasti."

Teksti: Riitta Astikainen

MILLOIN JÄLJENNÖKSESTÄ TULEE OMA TEOS?

Saako tunnetun taiteilijan teoksen tai valokuvan jäljentää sellaisenaan a) omaan käyttöön? b) laittaa esille näyttelyyn? c) julkaista facebookissa?

a) Toisen taiteilijan teoksen saa jäljentää omaan yksityiseen käyttöön. B) ja c) jos valokuva tai teos kopioidaan sellaisenaan eikä teoskynnys ylitä, edellyttää julkinen näyttäminen ja julkaiseminen lähtökohtaisesti tekijän lupaa.

Tässä Kuvaston sivuilta löytyvä ohjeistus, jossa Picasson maalaus esimerkkinä: "Taideopiskelija tai taiteilija voi valmistaa Picasson maalauksen kopion omaa yksityistä käyttöä varten. Näin valmistettua kappaletta ei saa luovuttaa muuhun käyttöön. Jäljennös on tekijänoikeuslain erityisen määräyksen mukaan merkit-

tävä siten, että sitä ei voi sekoittaa alkuperäiseen. Lisäksi tekijän signeerauksen merkitseminen voi tapahtua vain oikeudenhaltijan luvalla. Yksityiseen käyttöön valmistetun teoksen saa antaa lahjaksi lähimmässä ystävä- tai perhepiirissä."

Missä vaiheessa toisen teoksen kopioimisesta tulee oma teos?

"Valitettavasti tähän ei ole olemassa yleistä ohjeistoa, vaikka tekijänoikeuslaki tuntee ns. vapaan muuttamisen mahdollisuuden. Jos teosta muutetaan olennaisesti, syntyy mahdollisesti uusi ja omaperäinen teos. Teoskynnyksen ylittyminen arvioidaan kuitenkin tapauskohtaisesti."

Teksti: Riitta Astikainen

ALKUPAMMAUS

Syksyn toimintakauden perinteinen käyntiinlähtö oli Alkupammas 6.9. Sasekalla. Tilaisuudessa keskusteltiin vilkkaasti tulevaisuuden suunnitelmista, joita olivat uudet kurssit ja tulevat näyttelyt. Hahmottumassa olevat ensi kesän Ruoveden Ellen Thesleff-teemainen kurssi kesäkuun lopulla ja Unkarin Villa Török syyskuulla kiinnostivat osanottajia.

Teksti ja kuva: Maila Niskanen-Kopio

Mystiikkaa

39. vuosinäyttely 9. – 28.10.2018

AVAJAISET Stoan Galleriassa

Kuva: Gero Mylius

Kuva: Gero Mylius

Kuva: Maila Niskanen-Kopio

TUNNUSTUSPALKITUT

Juryttäjä
TUIJA LINDFORS
kommentoi valintojaan:

Keskityin arvioimaan teoksia niiden kokeilevan rohkeuden ja materiaalivalintojen pohjalta. Teosten materiaalit ja välineet tukevat aiheita ja herättävät kiinnostuksen katsoa niitä pidempään. Teos jatkaa elämäänsä katsojan silmissä ja ei tarjoa valmiita helppoja ratkaisuja. Kaikissa teoksissa on vahva aistimus materiaaleista ja se herättää tunteen konkreettisesta tekemisestä.

SEPPO ELORANTA, jonka ekspressiivisissä maalauksissa siveltimenjälki kankaalla tuntuu välittömältä ja helpolta. Vahvat ja paksut värimassat syventävät teosten vapautunutta voimaa.

HELKY JUVONEN, jonka itsetehtyyn paperiin poltettu Varis herkkine, mutta vahvoine siveltimenvetoineen hellyttää katsojan. Materiaali eli itsetehty paperi tukee kuvattaansa hienosti, teos herättää heti oman muistikuvan linnusta.

VESA URTTI, jonka maalausten struktuurit ja massa hyökyvät voimalla teoksista ulos ja ovat voimauttavia. Rohkea kokeilevuus toimii teoksissa värien ja esittävyden kanssa hyvin yhteen.

Seppo Eloranta: Tuisku

Kuva: Maila Niskanen-Kopio

Helky Juvonen: Varis

Kuva: Gero Mylius

Vesa Urtti: Naiset metsässä

Kuva: Maila Niskanen-Kopio

Kritiikki-ilta

11.10.2018 kuvataiteilija Tuija Lindforsin kanssa

Kuva: Gero Myllyus

Tämän vuotisen näyttelymme jurytjänä toimi taiteilija, TaM Tuija Lindfors. Perinteisen kritiikki-illan alkajaisiksi hän kertoi näyttelyn pystytystilanteen olleen hyvin mielenkiintoinen. Se oli hektinen; hyvin nopeassa tempossa piti katsoa valtava määrä teoksia. Intuitioon luottamalla hän yritti etsiä

teoksia, joista rakentuisi tarina Mystiikka-teeman mukaisesti, eikä hän katsonut teosten nimiä kuin muutamassa tapauksessa. Mystiikka jäi ikään kuin pyörimään valittujen teosten ympärille, näyttelystä karsiutuneet työt eivät puhutelleet häntä teeman puitteissa. Samalla intuitiolla ja kiinnostuksella

hän kertoi myös lähtevänsä kommenttikierrokselle kanssamme. Teoksia katsottaessa hän kehotti muistamaan, että kaikki asiat vaikuttavat kaikkeen, kietoutuvat toistensa ympärille. Suorastaan runollista kieltä käyttäen Tuija Lindfors kuvasi mm. kahden tekijän töiden ripustamista ja kuulumista yhteen ryhmäksi, jossa "kaikki kietoutuu kaikkeen". Se kuvasti suurempaa ideaa, miten kävisimme elämässä ja hipaisimme toinen toisiamme. Hän oli rakentanut tarinaa myös teosryhmässä, missä lähes naivistisista töistä siirryttiin esittävän ja puoliabstraktin kautta täysin konstruktiviisiin teoksiin - hän näki sisällöllisen yhteyden sitovan ne toisiinsa. Sarjallisissa teoksissa syntyi koloristinen yhtenäisyys mm. kuljettamalla samaa lämmintä valon sävyä sarjan kaikissa osissa.

Näyttelyssä oli runsaasti akvarelleja ja niiden tekijät olivat löytäneet jokainen jotain omaa ilmaisussaan. Akvarelliteknikassa puolet on aina sattumaa ja sille pitää osata jättää vara. Onnistuessaan akvarelli on hengittävyyden ja värien läpinäkyvyyksien riemuvoittoa ja välittömyyden tunnetta, materiaalin, värin ja välineen hienoa keskustelua. Tekniikan pitäisi olla kevyttä, ei liian pitkälle vietyä eikä umpeen maalattua. Kannattaa olla avoin intuitiolle, vaikka välillä tuntuu, että ajatukset ovat tukossa, eikä mitään tapahdu. Välittömyys voi unohtua, jos keskittyy, kontrolloi ja pyrkii vain taidokkuuteen. Näyttelyn tarinaa päässään hahmottaessa Tuija Lindfors halusi laittaa valoisien akvarellien väliin muste- eli tussitöitä kuvaamaan elämässä olevan keveyden toiseen puoleen kuuluvaa tummuutta ja syvyyttä. Rinnastamalla kevyen ja hengittävän sekä paljon yksityiskohtia sisältävän työn hän koki löytävänsä sadunomaisia tarinoita kaukaisuudesta.

Sivun kuvat: Maila Niskanen-Kopio

Marke Hongisto: Elämän antaja

Lea Lakio: Piiloleikki

Myyttinen alkutarina tuli hänen mieleensä myös teosparista, josta toinen työ paljastui väärin päin ripustetuksi. Lopputulos kelpasi tekijälle - kertoen ehkä siitä, että teoksia kannattaa tutkia myös pyöritellen. Luonnosta otetuista lähikuvista suurennetut yksityiskohdat olivat myös aiheena ja toteutuksena mielenkiintoisia. Muutamien eläinaiheisiin töihin hänestä oli liikuttavan helppoa samaistua. Märkkä pensselin jälkeä ja akvarellikynän kuivaa viivaa

Elizabeth San Miguel: Näkymä vintin ikkunasta: Männyt

Leena Palmu: Tule! 1

Maila Niskanen-Kopio: Katse

Kaikki aukeaman kuvat: Maila Niskanen-Kopio

yhdistämällä voi rakentaa mielenkiintoista voimakkuuden vaihtelua. Kehystettyjen akvarellien ongelma on usein heijastuvuus, jota on joskus mahdollista korjata valaistuksella. Akryylimaalauksia ei yleensä kehystetä lasin kanssa, heijastukset vievät väreiltä voimaa. Mattalasi ei heijasta, mutta sen käyttö on rajoitettua kalliin hinnan takia. Se myös syö teoksen väriä.

Akryylimaaleilla saadaan aikaan voimakkaita värimaalauksia. Tuija Lindfors itse oli taidemaalari Carolus Enckellin oppilaana joutunut miettimään paljon, miten värit sytyttävät toisensa. Akryylin ongelmana on usein se, että kerroksittain maalaaminen saattaa tukkia ja tukahduttaa värien loiston, kuolettaa niiden voimaa. Värit sytyttävät toisensa ja pienillä keinoilla kuten väripisteillä voi tehdä ison vaikutuksen työhön, niin

akryyleillä kuin akvarelleilla maalattaessa. Kerroksia voi pestä välillä, joskus voi peittää pinnan kokonaan ja pestä alta vain vähän näkyviin. Öljytöissä oli yhdistetty pesemistä, raaputtamista, voimakkaita geometrisiä muotoja ja melko niukkaa väripalettia ja saatu tulokseksi monta maalauksellista tasoa ja ulottuvuutta.

Juryttaja oli myös ripustanut pariaksi työt, joissa kuvastui värien ja sommitelun voima ja sen hauras, läpikuultava vastavoima. Kerroksia ja struktuureja oli paljon ja niitä oli käsitelty eri tavoin, mutta värit hengittivät. Vahvalla väripinnan käsittelyllä saadaan voimaa, kun pysytään tasapainossa palettiveitsen massojen ja eri kokoisten siveltimien jälkien kanssa. Akryylin päälle voi halutessaan maalata öljyllä, joko korostamaan joitain kohtia tai jatkaa

työ sillä valmiiksi. Niukkaa kahdenkolmen värin palettia kannattaa myös kokeilla ja katsoa, mitä se ilmaisulle tekee. Hän piti erityisesti töistä, joissa oli voimallinen kädenjälki, tunne vauhdista ja vapaudesta, hän kiinnitti huomiota materiaalin ja massan struktuurin liikkuvuuteen. Virheidenkin hän sanoi tekevän töistä usein kiinnostavia. Reliefimäisiksi kollaaseiksi rakennettu ja akryylimaalauksia juryttaja piti suorastaan voimaannuttavina rohkeudessaan. Teosten struktuurien ja massojen käytön perusteella tekijän kannattaisi kokeilla kuvanveistoa.

Valokuvaa ja maalausta sekatekniikaksi yhdistämällä oli syntynyt kiinnostavaa ja näyttävää jälkeä. Tätä tekniikkaa käytettäessä on tärkeää, että maalauksellinen jälki nousee esiin ja hallitsee.

Temperamaalien jälki on usein himmeää ja hauraampaa ja tuntuu jäävän pinnan tasoon. Sitä voi syventää ja kirkastaa öljymaaleilla osassa maalausta. Tällä tavoin näyttelyn temperatöissä oli onnistuneesti tavoiteltu samanlaista ulottuvuutta kuin katsottaessa silmät sirrillään puita, joissa valo välkehtii.

Metallimateriaalien kuten lehtikul-lan käytöllä on hankaluutensa. Kulta on kalliita pieniä säleitä – miten saada ne asettumaan luontevaksi osaksi maalausta? Hyvänä tutustumiskohteena juryttaja mainitsi Marika Mäkelän madonna maalaukset.

Muste eli tussi on monelle rakas, vahva, hieno ja pysyvä materiaali. Sitä voi halutessaan yrittää pestä tai la-veerata päälle. Kerroksittain maala-taessa kannattaa jättää valkoisia alueita tasapainoksi. Näyttelyn tussitöiden

Ritva Pohjanheimo-Uusitalo:
Tarinan loppu

Gero Mylius:
Vesiunelmia

Ritva Juselius:
Salainen polku

Siv Bolin:
This little light of mine

Pertti Matikainen:
Pushing

kanssa oli käytetty suolaa ja leppäuutetta. Suola samoin kuin sokeri tuovat yllätyksellisen lisän, joka sopii myös akvarelleihin. Suomalaisesta mytologiasta oli löytynyt tuntemattomampi hahmo Rahko, joka maalaa kuuta pimeäksi.

Kuivapastelleja oli myös mukana. Tuija Lindfors totesi, että valon ja varjon havaintoon perustuvat, kulttuurillisesti tunnistettavat maisemat voisivat olla ajallisesti vaikka 1800-luvulta.

Keskustelussa käsiteltiin myös kultaista leikkausta. Sen paikkaa voi selvittää maalaamalla paljon tai katsomalla ja tutkimalla kuvia, tiedostaen. Vapaasti, ilman ajatuksia maalatessa kultaisen leikkauksen paikka saattaa asettua intuitiivisesti.

Raapekartonkiteoksia oli yhdeltä tekijältä. Mattoveitsellä luodut työt olivat mestarillisia, mutta sen tarkempia tekniikoitaan tekijä ei halunnut paljastaa. Mustapohjaisen raapekartongin

lopputulos on eriasteisen mustavalkoinen. Halutessaan töihin väriä, tekijä oli yhdistänyt pintoihin akryylimaalaa ja käsitelty passpartout'ta teellä vanhan paperin vaikutelman luomiseksi. Juryttaja sanoi kahvin ja varsinkin teen olevan käyttökelpoisia apuvälineitä sellaiseen. Raapekartonkia voi tehdä myös itse.

Kollaasiteknikalla toteutetuissa maalauksissa oli käytetty muiden materiaalien ohella omien akvarellien paloja. Työt olivat juryttäjän mielestä onnistuneen esittäviä, sympaattisen naivistisia. Hänestä tekijän kannattaisi kokeilla myös leikkelemistä ei-esittävän alueelle.

Poltetusta savesta tehdyissä veistoksissa oli hallittu anatomia, ne olivat levollisia, asentoja juryttaja määritteli asetelmallisiksi. Betoni oli yllättävä veistosmateriaali. Siinä on kiinnostava tekniikka, jossa aiottu teos tehdään ensin savesta, siitä otetaan kipsimuotti,

joka kostutetaan, rasvataan ja täytetään betonilla. Kun betoni on kuivunut, muotti hakataan pois.

Kaksi paperimassamaalausta olivat varsin omaperäisiä ja ne saivat tunnustuspalkinnon. Ensimmäisenä tekniikasta tulisi mieleen, että itsetehdyille paperimassapohjille maalataan aiottuja aiheita. Näissä tapauksissa tekijä oli kuitenkin keittänyt jokaisen tarvittavan värimassan erikseen ja rakentanut aiheet eli linnut ensin. Vasta sen jälkeen hän oli tehnyt pohjat, jotka voi tehdä myös monivärisesti. Töissä oli ikään kuin yhdistetty kaksi erillistä osaa, koottu kuin palapeliä. Lisäksi lopuksi oli tehty pajun parkilla pieniä yksityiskohtia kuten höyheniä. Juryttäjän mukaan näissä töissä materiaali ja esitettävä aihe sulautuivat hienosti yhteen ja useampikin katsoja taisi kokea samaistumista toisen teoksen hilpeään varikseen.

Kritiikki-illan ensisijainen tarkoitus on ollut palautteen antaminen läsnäolijoille heidän teoksistaan, siksi poissoalleiden monia mielenkiintoisia töitä ei käsitelty ollenkaan. Tuija Lindfors totesi kierroksen lopussa, että hänelle tämän näyttelymme kritiikki-ilta oli uudenlainen asia, eikä hän ollut varma, mitä sen pitäisi sisältää. Niinpä hän halusi selvittää läsnäolijoille ideoita ja ajatuksia, mitä hän kertoi näyttelyä rakentaessaan tavoitelleensa. Mystiikka-teeman ja tarjolle tuodun runsaan materiaalin yhteensovittamisessa hän oli mielestämme onnistunut hyvin, mikä toivottavasti kannustaa jäseniämme osallistumaan innolla jurytettuihin yhteisnäyttelyihin tulevaisuudessakin.

Teksti: Maila Niskanen-Kopio

Kaikki aukeaman kuvat: Maila Niskanen-Kopio

AKVARELLIMONOTYPIAN lyhytkurssi

13. – 14.10.2018

Hanna Holma opetti seuran jäseniä 13.10 - 14.10.2018 akvarellimonotypian iloiseen maailmaan. Osa kurssilaisista oli ensimmäiselle kurssille osallistunut jo kaksi vuotta sitten ja osa meistä oli kokeilemassa tekniikkaa ensi kertaa.

Verrattuna työläisiin, hitaisiin ja monivaiheisiin metalligrafikan menetelmiin akvarellimonotypia on välittömämpi ja nopeammin ja kevyemmin työstettävissä. Joskin menetelmän tekniset haasteet on tunnettava hyvin erityisesti vedostamisvaiheessa. Ja sen oppii vain tekemällä.

Sivun kuvat: Ritva Lumiaho-Pesola

Maalaus arabikumilla käsitellyille levyille ennen vedostusta

Kurssilaiset ihailevat Hanna Holman vedoksia

Tekniikka soveltuu parhaiten monotypia-tyyppiseen työskentelyyn. Käytännössä työ tapahtuu siten, että PVC laattalle sivellään ohut kerros arabikumin ja veden sekoitusta, jonka annetaan kuivua. Sen päälle maalataan akvarelli, joka saa jälleen kuivua. Teos vedostetaan prässin läpi tuttuun tapaan kos-

tutetulle grafiikan paperille. Tuloksena on jännittävä teos, joka näyttää samalla grafiikalta että akvarellilta.

Suosittelen lämpimästi kokeilemaan tätä ilahduttavaa menetelmää, jos sinulle tarjoutuu siihen tilaisuus!

Teksti: Susanna Sääskilahti

Susanna Sääskilahti: Maa makaa

Kuva: Susanna Sääskilahti

Taideseuran ulkopuoliset näyttelyt

Avajaiskutsuja jäsentemme omiin ja seuran ulkopuolisiin yhteisnäyttelyihin on sadellut runsaasti tänäkin vuonna. Näyttelyitä on pidetty Vuotalon kirjatossa, Kontulan palvelukeskuksessa, Laajasalon kirkolla, Galleria Akvartissa, Kontulan kirjastossa, Vantaan Aikuisopiston Pisto Galleriassa, Kaapelitehtaan Valssaamossa ja Puristamossa, Vuosaaren

Lähiöasemalla, Tapaus ry:n tiloissa, Haminan pursiseuralla, Jade Galleriassa, Strömforsin Ruukin Galleriassa, Galleria Mondossa, Puotilan kartanol- la Galleria Foggassa, Galleria 4-kuutosessa, Lemin vanhassa pappilassa, Cafe Aallossa, Tikkurilan kirjastossa, Taidekeskus Taarastissa, Pukinmäen kirjastossa sekä Galleria Villisiassa.

Seuramme aktiivijäsen **Jaakko Liukkonen** osallistui kesällä yhteisnäyttelyyn "Yksin ja yhdessä" Haminan pursiseuralla. Tämä Stoa Gallerian vitriinissä meditoiva Jaskan poltettu savipatsas "Opettajatar" on kuitenkin Mystiikka-näyttelystä.

jankkohtaista

Kevään 2019 kurssit

Öljy- ja akryylikurssi sopii aloittelijoille ja pidempään harrastaneille. Kurssi kokoontuu maanantaisin klo 15 – 21. Opettaja Mari Pihlajakoski on paikalla klo 16 – 19 ja hänen johdolla maalataan 8 kertaa. Lisäksi on 4 itsenäistä maalauskertaa. Ryhmä jakautuu liukuvasti iltapäivä- ja iltaryhmiin. Opettaja ohjaa molempia ryhmiä ja välissä on teoriaosuus. Kurssi alkaa **14.1.2019**. Kurssin hinta on 80 €.

Tiistaipaja on tarkoitettu itsenäiseen työskentelyyn tottuneille maalareille. Kurssi kokoontuu tiistaisin klo 10 – 14. Kevätkaudella on 12 maalauskertaa. Opettaja Kata-riina Salmijärvi antaa maalausohjelman ja on paikalla yksilöllistä opastusta varten 4 kertaa kauden aikana klo 10 – 13. Kurssi alkaa **15.1.2019**. Kurssin hinta on 75 €.

Elävänmallin piirustus -kurssilla toteutetaan mallipiirustusta ja/tai croquis-piirustusta. Kurssi kokoontuu tiistai-iltaisoin klo 18 – 20. Kurssikertoja on keväällä 12, opettaja Pertti Summa on paikalla 5 kertaa. Kurssi alkaa **15.1.2019**. Kurssin hinta 85 €.

Kokeileva tussikurssi sopii aloittelijoille ja pidempään harrastaneille. Kurssilla tutustutaan monipuolisesti erilaisiin tussitekniikoihin ja etsitään omaa ilmaisua kokeilevassa hengessä. Kurssi kokoontuu keskiviikkoisin klo 18 - 20.30 opettaja Janne Torisevan johdolla 10 kertaa ja 2 kertaa itsenäisesti. Kurssi alkaa **16.1.2019**. Kurssin hinta on 85 €.

Torstaipaja on suunnattu hajuttomia menetelmiä käyttäville. Kurssi kokoontuu torstaisin klo 10 – 14. Opettaja Päivi Siren on paikalla ohjaamassa 4 kertaa kauden aikana klo 10 – 13. Opettajan antaman maalausohjelman parissa työskennellään lisäksi 8 kertaa itsenäisesti. Kurssi alkaa **17.1.2019**. Kurssin hinta on 75 €.

Grafiikkaryhmä työskentelee itsenäisesti ilman opettajaa. Osallistuminen edellyttää aiempaa kokemusta grafiikan teosta. Kurssi kokoontuu torstaisin klo 18 – 21 ja alkaa **17.1.2019**. Hinta 30 €.

Akvarellikurssi kokoontuu lauantaisin klo 10 – 13 opettaja Elina Tammiranta-Summan johdolla 10 kertaa ja 2 kertaa itsenäisesti. Kurssilla työskennellään opettajan kurssisuunnitelman puitteissa keskittyen omaan oppimiseen – teoriaa unohtamatta. Opettaja on paikalla klo 10 – 12.30. Kurssi alkaa **19.1.2019**. Hinta on 85 €.

■ Tiedustelut ja ilmoittautumiset: kurssisihteeri.ihts@gmail.com

Kevään lyhytkursseista ilmoitetaan alkuvuoden tiedotteissa ja seuran kotisivuilla.

Jäsenmaksut ja jäsenkortit

Taide-seuran jäsenmaksu vuonna 2019 on 40 €/vuosi, nuorisojäseniltä (13–18 v) 20 €/vuosi. Uusilta jäseniltä veloitetaan lisäksi 3 € kirjaamismaksu.

Uudet jäsentiedustelut osoitetaan **Riitta Astikaiselle**:

ihts.talous@gmail.com tai puh. 040 820 2877, mieluummin tekstiviestillä. Myös sähköpostiosoitteet ja muut mahdolliset muutokset yhteystiedoissa ilmoitetaan Riitta Astikaiselle. Sähköpostitse pystymme tiedottamaan nopeasti esim. kurssiasioista.

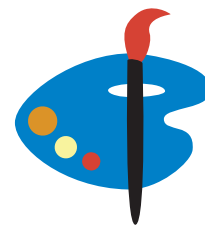
Kotisivumme www.itahelsingintaideseura.fi päivitetään viimeisten tietojen mukaisesti, joten myös niitä kannattaa seurata. Jäsentiedotteet ovat luettavissa kotisivuilla.

Lisäksi **Facebook-sivullamme** Itä-Helsingin Taideseura ry kerrotaan kuvin ja sanoin tapahtumistamme – käy tutustumassa!

Hyödynnä alennuksia!

Maalaustarvikeliikkeiden edullisia tarjouksia ja seuran jäsenalennuksia kannattaa hyödyntää. Näitä liikkeitä ovat ainakin Columbuksen Suomalainen Kirjakauppa, Farbe Oy, Tempera ja Giotto, Snow White, kehystykseen Ars Longa ja Life Art Oy. Varsinkin akvarellisteille on usein laadukkaita tarjouksia Uudenmaankadun Diversessä.

ITÄ-HELSINGIN TAIDESEURA

Kerhotalo Saseka, Kalkkiahiekankuja 6, 00980 Helsinki
www.itahelsingintaideseura.fi

Pankki: Nordea • IBAN: FI08 1388 3000 3018 08
BIC: NDEAFIHH • Y-tunnus: Y-0821060-0

Syyskokouksessa 10.11.2018 valittu hallitus vuodelle 2019:

puheehjohtaja	Urtti Vesa	040 044 7383
varsinaiset jäsenet:	Arkonkoski Alina	040 129 1737
	Astikainen Riitta	040 820 2877
	Heikkilä Leena	050 346 4765
	Ilomäki Ami	040 300 2413
	Koskenmäki Tapio	050 539 2350
	Koski Paula	040 552 6913
	Niskanen-Kopio Maila	050 561 8005
	Pesari Kirsti	050 341 2441
	Seppälä Saara	040 060 3613
varajäsenet:	Loponen Liisa	050 594 0471
	Meri Anja	050 595 7221

Hallituksen jäsenten tehtävät määräytyvät ensimmäisessä kokouksessa 2019.

Muut vakinaiset tehtävät hallituksen ulkopuolisilla jäsenillä:

tiedotusryhmä (kotisivut)	Elomaa Matti	050 349 6849
toiminnantarkastaja	Weckström Marita	050 574 3315

ÄLÄ SOTKE
VAAN TEE SE
KUNNON
VÄLINEILLÄ!

**Taiteilijain-
tavaratalo**
jo vuodesta 1945

Tempera

Uudenmaankatu 16
00120 Helsinki